

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Ejus religionis ratio ac finis proponitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

vestigijs quandoque in Virginis corpore evidenter restantibus. Ex quibus alijsque prodigijs facili conjectura ducitur; specialem illam & efficacem passionis Christi feriã sextã memoriã, ipsi Salvatori mirum in modum acceptam esse. Quod quidem studium, ita sibi familiare fecerat Vbertinus de Cafali, ut de semetipso ita scripserit: *Omnes dies Veneris videbantur mihi, non memoria, sed presentia IESU passionis & mortis.* Prolog. 1. Arb. Sic. cruc.

Ad extremum non omittam dicere: ex simili, adversus hanc ipsam, Christi passione ac morte consecratam diem, religione profectum, ut nonnulli Christi amatores hac eadem die vitam claudere optaverint. Quam rem inter alios, uti votis frequentibus vivens expetierat supra memoratus P. Colnago, ita denique obtinuisse (idque cum eo corollario, ut eadem etiam hora, qua Christus creditur mortuus esse, decederet) testis est ejus Vita. Vit. l. 1. c. 12. Phil. Ferrar. 16. April. At B. Joachim Senensis, Ordinis Servorum B. M. in ipso die Parasceves, uti expetierat, defunctus est.

CAPVT XV.

Sacras (quas appellant) Christi patientis Stationes, suis temporibus religiosè obire.

§. I.

Ejus religionis ratio ac finis proponitur.

Stationum passionis Christi nomine hic intelligimus, Sacella quædam aut ædiculas, certis ac præcipuis mysterijs passionis Christi dedicatas; quæ nonnullis in Provincijs, ac nominatim in varijs Belgij Urbibus, per mœnium ambitum aliãve loca opportuna ita sunt dispositæ, ut ijs ferè intervallis inter se distent, quibus compertum est Ierosolymis distare loca, in quibus reipsa ea mysteria contigere. Quod qui-

quidem iter, velut passibus Christi Domini consecratum, à cujusvis ordinis, sexûs, ætatis hominibus, videmus (præsertim qualibet recurrente sextâ feriâ) religiosè obiri, & ipsas sacras Stationes seu Sacella sigillatim piâ & mysterio consentaneâ precatone salutarî, nec minore fructu quàm frequentîâ celebrari.

Cùm enim communiter non liceat, ea ipsa loca, quæ Dominus Jesus, vel suo sanguine rigavit, vel suis cruciatibus & opprobrijs dedicavit, coràm visere, & tantarum rerum inibi gestarum, velut præsentium, contemplatione, oculos ac mentem pascere: dulce est animæ IESU amanti, eorum saltem expressa simulacra, ob oculos posita & quasi ad manum habere; quorum conspectu, amabilem eorum, quæ ille quoquo loco passus est, memoriam exsuscitet, ac suam in IESUM devotionem acuat, reaccendat amorem.

Quo in argumento principem locum ac celebritatem facilè obtinet montis Varalli solitudo, in Galliâ cisalpinæ Helvetiorùmque confinijs; quam anno Domini 1493. ex sacro Ordine Minorum B. Bernardinus Caimus, Ierosolymis redux, ut ijs in locis speciem quandam terræ sanctæ repræsentaret, Sacellis compluribus per eum montem sparsis, & ea quæ gessit tulitve Salvator bellè referentibus instruxit; adjuncto sepulcro Dominico ad exactam Ierosolymitanî similitudinem. Ea quippe fertur esse ejus loci cum summa amœnitate religio, is sacrarum ædicularum cultus & elegantia, ea mysteriorum, quæ opere præsertim anaglyphico repræsentantur, propè ad vivum expressio, ut eo quidem in genere, nihil ad Christi passionem tanquam oculis subijciendam concinnius, nihil ad animorum motus ex Christi dolorum contemplatione concitandos aptius, fingi posse videatur.

*Giuffan l. 5.
Vit. c. 6.
Et l. 7. c. 11.*

Quamobrem & S. Carolus Borromeus, post salutatam Taurini sacram sindonem, eò quoque divertit, & loca singula

gula, magno cum pietatis sensu & animi sui voluptate lustravit. Quin etiam extremo vitæ tempore, perceptos olim ex ea sancta solitudine fructus regustare volens, atque ad mortem (quam sibi propinquam prælagire videbatur) se componere; montem Varallum repetijt, ibique dies complusculos, pijs se commentationibus exercuit: donec ex vehementi corporis animique contentione, ea concepta febris est, quæ virum sanctissimum demum abstulit, & beatæ transcripsit immortalitati.

Exactam ipsius montis Varalli descriptionem profert *p. 2. ProG. Mediol. c. 21* Franciscus Gonzaga in origine Religionis Seraphicæ: & nonnulla tangit Lucas Wadingus in Annalibus; illud etiam addens; fuisse multos, qui rebus humanis abdicatis, eo in monte ætatem omnem Christi mysterijs contemplandis, consumpserint.

Celebratur item in Polonia, haud Cracoviâ procul, mons Calvariæ; itidem ad Jerosolymitani formam à Palatino quodam Cracoviensi magnificè pièque adornatus. Nam cum ejus montis positionem animadvertisset, cum eorum situ locorum in quibus passus est Salvator, bellissimè convenire, eum ipse locum, tum alijs sacris Urbis Jerosolymæ monumentis, tum inter alia septenis ædiculis, septem Christi patientis Stationes referentibus, instruxit, servatâ locorum ab invicem justâ distantia; adjecto etiam Fratrum Minorum de Observantia religioso cænobio. Isque adeo locus, varijs Summorum Pontificum Indulgentijs ditatus, magno concursu ac religione frequentatur. Montis ejus topographicam descriptionem invenies apud Georgium Braunium, in theatro Urbium lib. 6.

Verùm ea quam dico, sacrarum passionis Christi Stationum religio, non modò in locis publicis, omnibusque communiter pervijs, plerasque per Vrbes proposita est; sed etiam intra Cænobiorum septa, recepta; quorum vel por-

C c ticus

ticus vel etiam hortorum ambulationes, sacris illis cruciatuum Christi monumentis passim instructæ visuntur; & si non omnibus ubique, saltem primarijs nonnullis; ut hinc Christum in horto orantem affabrè elaboratum videre sit, illinc Crucifixum in monte Calvariæ, &c. Quò nimirum fiat, ut ea loca obambulantis animus, simul aurâ sese amœniore recreet, simul spiritum quendam sanctitatis hauriat; & sacram tanquam peregrinationem instituens, atque ad hæc Christi patientis monumenta divertens, eadèmq; brevi precatiunculâ salutans, eam à studijs gravioribus remissionem, in gratam quandam religionis exercitationem convertat.

Vit. c. 27.

Amant enim religiosæ mentes, ipsa etiam avocamenta sua, & sanctiorum curarum intermissionem, aliquo semper pietatis quasi intinctu condire; illudque student, quoad licet, quod in S. Martino commendat S. Severus Sulpitius: Hunc nimirum etiam inter legendum, aut si quid forte aliud ageret, nunquam prorsus animum ab oratione laxasse: verùm (quod ejusdem Sulpitij elegans dictum est) *ut fabris ferrarijs moris est, qui inter operandum, pro quodam laboris levamine incudem suam feriunt; ita Martinum, etiam dum aliud agere videretur, semper orasse.*

Numerus porro ac series mysteriorum quibus Stationes prædictæ insigniri solent, si quis fortassis imitandi gratiâ nosse cupiat, ita ferè est: *IESUS orans in horto. Comprehensus à Liſtoribus. Coram Caypha accusatus atque percussus. Illusus ab Herode. In Prætorio flagellatus. Spinis coronatus. A Pilato productus ad populum. Bajulans crucem. Crucifixus. In monumento positus.* Tameñ nonnulli plura mysteria, alij pauciora adhibeant.